

**Posudek na diplomovou práci Lenky Prchlíkové:
Chorvatské renesanční drama na českých scénách po roce 1945**

FF UK, obor: Slavistika se specializací kroatistika

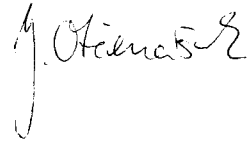
Posudek vypracoval: PhDr. Jaroslav Otčenášek PhD.

Téma, které si Lenka Prchlíková zvolila, je mezioborové – s přesahem do divadelní vědy. Jedná se tedy o vcelku složitou otázku, které se zatím z české slavistiky věnoval jen málokdo. Kolegyně Prchlíková se proto správně rozhodla pojmout tuto problematiku trochu širěji, aby bylo možné zasadit uvádění renesančních dramát z Dalmácie a Dubrovnické republiky na českých divadelních prknech do uchopitelného kontextu. Autorka se tak musela věnovat i důkladné archivní práci, především v Divadelním ústavu a archivech vybraných českých scén. Kolegyně Prchlíková k tomu přistoupila velmi zodpovědně a na výsledku práce je to dobře znát. Nejprve shrnula projevy renesančního myšlení a kultury v Dalmácii a Dubrovnické republice (kapitola první), aby se pak konkrétněji zaměřila na divadelní svět. Jednotlivé divadelní žánry (tragédie, pastorála, komedie) charakterizuje a popisuje, pokud je to na základě dochovaných informací možné, uvádí jejich inspirační zdroje a uplatnění na dobových scénách. Následně se zaměřuje na postavy dalmatských a dubrovnických komediografů (Nikola Nalješković, Martin Benetović a Marin Držić). Toto vše je obsaženo v kapitole druhé. Třetí oddíl je pak již výhradně zaměřen na recepci chorvatských renesančních her v českých divadlech. Kolegyně Prchlíková se pak detailně věnuje jednotlivým uvedením Dunda Maroje, Starce Klimoje a nově dotvořené Dubrovnické komedie z pohledu zvolené adaptace, překladu a ohlasů u odborné kritiky. V závěru se pak autorka snaží postihnout chorvatskou renesanční komedii na českých scénách jako jistý fenomén (je možné podotknout, že spíše doby minulé, vždyť poslední uvedení takovéto hry bylo v roce 1991). Ne často se politika tak promítala do možností uvádět hru z tak vzdálené doby a navíc rozdílné adaptace ukazovaly někdy i značné nepochopení renesančního stylu her.

Autorka diplomové práce prokázala velmi dobrou schopnost zpracovat i interpretačně tak nejednoznačné pole divadelních adaptací a velmi dobře se jí

podářilo i zjiřtěné fakty vyhodnotit. Je nezbytné také připomenout přílohy, které jsou k práci připojené (včetně ukázek dobových kritik). V práci se sice tu a tam objevují drobné chyby či nepřesnosti, ale přesto ji rozhodně doporučuji k obhájení a hodnotím ji jako výbornou. Dále navrhuji uznat práci jako rigorózní.

v Praze 7. 5. 2010

Handwritten signature in black ink, appearing to read "J. Otčenášek". The signature is written in a cursive style with a large initial "J" and a flourish at the end.